

политичара на власти. Поред тога, у Црној Гори, као и у региону и даље је актуелан потпуно погрешан приступ да се положај Уставног суда (судија и стручних сарадника у Уставном суду) и даље позиционира у оквиру редовног судства и државне управе, и ако они нијесу еквиваленти. Ваља подсјетити на мисао Доналда Хоровица: „Недвосмислено се истиче да највећи ризик од политизације у процесу конституисања суда постоји уколико је искључиво парламент надлежан за избор свих судија.“ Такође уставни услов за избор судије: „истакнути правник“ је неодређен стандард, тако да се слажемо са мишљењем Драгана Стојановића да треба: „уставом прецизирати и објективизирати стандард истакнути правник“.

Закон о Уставном суду Црне Горе ускладиће се са Амандманима у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона. Јавни позив за избор свих судија Уставног суда расписаће се у року од 30 дана од дана усклађивања прописа из става 1. овог члана. Влада Црне Горе је 8. октобра 2013, на посебној сједници, усвојила преговарачку позицију за 23. поглавље (Правосуђе и темељна права), као и преговарачку позицију за 24. поглавље (Правда, слобода и безбједност), која су одмах достављена литванском предсједништву на даље поступање. Тиме је Црна Гора испунила све обавезе у припреми за отварање оба поглавља у области владавине права. Преостаје да Европска комисија сачини заједничку преговарачку позицију за 23. поглавље Правосуђе и темељна права, као и за 24. поглавље Правда, слобода и безбједност које након тога треба да усвоје државе чланице ЕУ, како би се до краја године сазвала Међувладаина конференција на којој ће бити отворена ова два поглавља.

Да би Уставни суд, могао дјелотворно штитити људска права и основне слободе, односно досљедно проводити принцип владавине права, битно је да се, у његовим односима према тијелима законодавне, извршне и судске власти, фактички осигура његова организациона и функционална независност и да све три власти, примјењују, односно проводе одлуке Уставног суда, без обзира какав интересни или вриједносни став имају о појединој одлуци. „Изворна намјера уставног правосуђа, која се састоји у спрјечавању великих неправди“, није више довољна. У том смислу, за ефикасан рад и пуну независност Уставног суда, у постојећим условима, неопходне су измјене садашњег закона о његовом раду и сопствени буџет. Независно уставно судство, међутим, не подразумијева само прокламовање независности, већ промјене у друштвеним односима, стварање свих потребних услова за његово функционисање и давање гаранција њихове пуне независности, кроз одговарајући друштвени и социјални статус, њихову економску самосталност, услове рада и одговарајући углед. Само на тај начин Уставни суд Црне Горе ће се, у постојећим нормативним условима, моћи укључити у савремене европске токове уставносудске заштите и дати свој пуни допринос уставноправном развоју Црне Горе и ефикаснијој заштити људских права.